

عنوان مقاله:

از کثرت نقش تا به وحدت رسیدن طرح در ارسی خانه ابراهیمی اردبیل

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مریم کیان اصل - عضو هیات علمی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری

خلاصه مقاله:

سودمندی، عملکردگرایی و زیبایی برگرفته از مفاهیم دینی، از ارکان اصلی تزیینات معماری سنتی است. توحید نخستین اصل معماری اسلام به شمار آمده و از جمله ویژگی های آن وحدت است. کاربرد هندسه در اجرای نقوش برای رسیدن از کثرت به وحدت در تزیینات معماری الزامی است. هدف این پژوهش نشان دادن اصل وحدت در کثرت، در ارسی شاهنشین خانه ابراهیمی و بررسی عوامل به وجود آورنده آن است. این مقاله با روش تحقیقی توصیفی - تحلیلی گرد آمده است. در مورد خانه ابراهیمی مقالاتی در خصوص پیشینه، صرفه جویی انرژی، طراحی اقلیمی و معرفی تزیینات وابسته به معماری در بناهای مسکونی اردبیل از جمله این خانه، انجام شده ولی تاکنون به بحث تحلیلی نقوش مورد استفاده در ارسی های شاهنشین و دریافت حس وحدت از این آثار در نزد مخاطب، پرداخته نشده است. عواملی همچون ارکان اصلی ارسی، نقوش گره های هندسی، فضاهای مثبت و منفی، رنگ و تناسب، در کنار هم توانسته اند مفهوم کثرت عالم و وحدت همه اجزا در نقطه ای مشترک به نام خدا را متجلی سازند. بعد از قاب بندی ارسی، نقوش روی پیشانی یا لنگه های در ارسی و حاشیه ها، طراحی را در اجزای کوچکتر ساخته می شوند، به گونه ای که در هنگام اجرا، بدون واسطه با هم پیوند برقرار می کنند و ترکیب واحدی را می سازند.

کلمات کلیدی:

خانه ابراهیمی، ارسی شاهنشین، گره چینی، کثرت در وحدت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1582928>

